

Strandellmedaljen 40 år

1961–2001

Sveriges Filatelist-Förbund skulle 1961 fira sitt 75-årsjubileum. Förbundet saknade ett medel att belöna särskilt framstående filatelistiska gärningar. En sådan belöning borde vara utformad så att den både i Sverige och utomlands skulle komma att betraktas med respekt och få ett högt anseende. Samtidigt skulle den också bidra till att allmänt höja intresset för svensk filatelistisk verksamhet.

Syftet uttrycktes mycket klart av Herbert Dieden när de första medaljerna delades ut vid riksmötet i Göteborg i november 1961: "Stadgarnas grundidé är att den skall utdelas endast för utomordentliga filatelistiska förtjänster, och genom att betecknas som RRR få sitt stora värde för mottagaren. Den skall därjämte bidra till att göra den svenska filatelin och de svenska filatelistiska insatserna kända i internationella sammanhang".

Flera av våra ledande svenska filatelister var medlemmar av akademier och föreningar i utlandet, som t.ex. The Royal Philatelic Society of London och Collectors Club i New York och var inspirerade av deras prestigefyllda belöningssystem. Det framgår också av ett brev från Georg Menzinsky till Herman Schultz-Steinheil den 16 juli 1962 där han föreslår ett formulär för förslag till Strandellmedaljörer och skriver bl a: "Det har gjorts upp efter mönster av The Roll of Distinguished Philatelists. Vid årets kongress av British Philatelic Association blev jag invald i The Board of Election for The Roll, vilket bl.a. kommer att ge oss tillfälle att få idéer ...".

.....

BÖRJE WALLBERG är född i Södertälje 1923.

Han är en välkänd svensk filatelist med mångåriga meriter både som internationell juryman och som utställare. Under senare år har det senare resulterat i ett antal stora guldmedaljer för samlingar från olika stater i Fjärran Östern. Han fick själv

Strandellmedaljen 1987 och är sedan 1989 ordförande i Strandellkommittén. 1994 signerade han The Roll of Distinguished Philatelists och ingår sedan 1998 i The Board of Election for The Roll. Wallberg var under åren 1996-2000 ordförande i FIP:s kommission för Traditionell filateli. Han är hedersordförande i Postmusei Vänner sedan 2000.

.....

Namnet

Det gällde att ge medaljen ett namn som kunde bidra till att uppfylla målsättningen med instiftandet. Den svenska filatelins grand old man vid denna tid hette Nils Strandell (1876-1963). Han var född i Hamrånge i Gästrikland och av prästsläkt. Efter studentexamen vid Norra Latin i Stockholm studerade han i Uppsala och avlade 22 år gammal en filosofie kandidatexamen med romanska och slaviska språk som huvudämnen. Handelsvetenskap studerade han sedan vid universitetet i Leipzig innan han gick över till praktisk verksamhet i bl.a. AB Separator i många år. För det bolaget gjorde han vidsträckta resor och bodde utomlands, främst i Afrika. Nils Strandell var gift sedan 1903 och hade två barn.

Sina sista 35 levnadsår ägnade Strandell uteslutande åt filatelin. Han var samlare sedan barndomen, främst av frimärken men

lämnade också efter sig välmonterade och katalogiserade samlingar med över 2.000 skandinaviska fjärlar och mer än 2.000 utomeuropeiska vykort från resorna. Hans frimärkssamlingar kom under åren att omfatta över 100.000 objekt, från bl. a. alla Europas länder. Allt hade han monterat och presenterat själv.

Nils Strandell var verkligen en världsberömd filatelist. Redan 1922 fick han som den förste svensken signera *The Roll of Distinguished Philatelists* i England, bara två år efter att den instiftats. Han var medlem i ett 20-tal utländska välrenommerade filatelistiska akademier eller föreningar. Redan 1912 vid 36 års ålder kallades han till London för att vara juryman vid en världsutställning. Totalt ingick han i juryn vid 34 internationella utställningar i tre världsdelar under sin tid som aktiv.

Hans kunskaper sträckte sig över hela världsfilatelin. Det kom till uttryck i hans enorma produktion som omfattar bl.a. 300 artiklar i fackpressen, 200 artiklar om förfalskningar och 8 Postmusei Meddelanden där Lagerlöfdonationerna förtecknades.

Hans privata filatelistiska bibliotek, som 1943 inköptes till Postmuseum, omfattade 15.000 katalogiserade nummer. Därtill kom sedan 1908 ca. 17.000 landsvis registrerade filatelistiska tidskriftsartiklar på olika språk. En bibliografi över Strandell återfinns i *Meddelanden från Postmusei Vänner* nr. 5 1946.

Det var en stark önskan hos förbundet och donatorerna att hugfästa minnet av Nils Strandells värdefulla insatser för svensk och internationell filateli. Med tacksamhet accepterade Strandell att få ge namn åt den nya medaljen.

Stiftandet och reglementet

"Medaljens instiftande har möjliggjorts genom att ett antal svenska intresserade filatelister till förbundet donerat erforderliga medel" säger Herbert Dieden i sitt tal vid det första medaljöverlämnandet. Antalet donatorer är inte exakt angivet någonstans. Men enligt muntlig uppgift från George B. Lindberg var det fem givare, som donerade

Nils Strandell på sin 75-årsdag den 20 maj 1951. Det skulle dröja 10 år innan medaljen som bär hans namn kom att instiftas.

1.000 kr var. Med säkerhet identifierade välbärgade givare är förbundets vice ordförande, generalkonsul Herbert Dieden (1890-1980), Malmö, fil. dr. Georg Menzinsky (1907-1981), Djursholm, förbundets ordförande och verkställande direktör, överstelöjtnant Herman Schultz-Steinheil (1895-1976), Stockholm och kapten George B. Lindberg (1907-1996), Slite.

"Reglemente för Strandell-medaljen" utarbetades troligen av Menzinsky och Schultz-Steinheil och fastställdes vid förbundsstyrelsens sammanträde den 21 augusti 1961. Det innehöll bara tio paragrafer och var kortfattat och mycket stringent. Det återges här i sin helhet.

REGLEMENTE

FÖR STRANDELL-MEDALJEN

(Fastställt vid SFF:s styrelses sammanträde
den 21.8 1961)

§ 1.

Strandell-medaljen är av Sveriges Filatelist-Förbund instiftad till hufvudsak av Nils Strandells värdefulla och bestående insatser för svensk och internationell filateli.

§ 2.

Medaljen som präglas i silver i 18 storleken, utgör förbundets högsta utmärkelse för framstående filatelistisk verksamhet.

§ 3.

Medaljen utdelas som regel vid SFF:s riksmöte eller kongress. Medaljen tilldelas som regel endast en svensk filatelist varje år. Därjämte må medaljen tilldelas utländsk filatelist, som fyller de i § 5 angivna kvalifikationerna.

§ 4.

Förslag till erhållande av Strandell-medaljen skall ställas till Sveriges Filatelist-Förbund och må framställas av a) förbundets styrelse, b) styrelse för förbundet tillhörande lokalavdelning, eller c) enskild person, som är innehavare av medaljen. Förslag skall innehålla detaljerade uppgifter rörande den föreslagnes kvalifikationer för medaljens erhållande, och utdelningsåret vara inkommet senast den 30 april.

§ 5.

De kvalifikationer vartill hänsyn skall tagas vid medaljens utdelande utgöra, att den föreslagne a) är filatelist eller på ideellt sätt gjort filateliens värdefulla tjänster, b) har gjort nationell och/eller internationell filateli betydande tjänster genom filatelistiskt forskningsarbete, vilket genom publicering gjorts allmänt tillgängligt, c) har sammanbragt filatelistiskt värdefulla samlingar, som nationellt och/eller internationellt blivit utställda till filateliens heder, d) har utövat verksamhet som författare eller föredragshållare i filateliens tjänst, e) har, i nationellt och/eller internationellt sammanhang arbetat med filatelistiska kongresser, utställningar eller speciella filatelistiska uppdrag, som kommit filateliens till godo.

§ 6.

Föreslaget namn kvarstår på förslagslistan under tre år under vilken tid namnförslaget varje år tages under prövning. Namnet kan därefter ånyo upptagas efter ny förslagsställan.

§ 7.

För utdelande av Strandell-medaljen utser SFF:s styrelse en särskild kommitté, medaljkommittén, bestående av tre medlemmar. Kommittén väljes för en tid av tre år. Kommittén väljer inom sig ordförande och sekreterare. Avgår ledamot i kommittén under mandattiden utser förbundsstyrelsen ny ledamot för tiden till mandatperiodens slut. Kommitténs ledamöter kan efter mandattidens utgång omväljas.

§ 8.

Medaljkommittén äger att inhämta kompletterande uppgifter beträffande föreslagen persons meriter för medaljen.

§ 9.

Medaljkommitténs beslut om utdelande av Strandell-medaljen skall vara enhälligt. Kommitténs överläggningar och bedömning av inkomna förslag är konfidentiella och får ej offentliggöras.

§ 10.

Beslut om utdelning av Strandell-medaljen skall innefatta kommitténs skriftliga motivering för valet.

De viktigaste sex paragraferna (§§ 1,2,3,5,7 och 9) gavs ut i en engelsk version för att kunna presenteras för eventuella blivande utländska medaljörer.

Man ser klart den engelska påverkan från förslagsformuläret för The Roll när det gäller de fyra huvudkraven på kandidaterna. Man skall vara *filatelist*, ha *forskat* och *publicerat* resultat av forskningsarbetet, inneha *belönade samlingar*, vara *författare eller föredragshållare*, deltagit i det *filatelistiska organisationsarbetet*. I tre av de fem kriterierna finns också den internationella aspekten angiven. Här gäller inte antingen/eller. Alla fem kriterierna skall vara uppfyllda. Det är ganska få förutsett att till fullo uppfylla alla dessa krav.

I reglementets §2 angavs att medaljen är förbundets högsta utmärkelse för framstående filatelistisk verksamhet. I §4 stod det att förbundsstyrelsen hade förslagsrätt. Men beslutanderätten låg hos en enhällig medaljkommitté. Förbundsstyrelsen hade alltså inte rätt att besluta om vem som skulle tilldelas svensk filatelisk högsta utmärkelse! Kommitténs överläggningar och bedömningar var konfidentiella och fick ej offentliggöras enligt §9 – inte heller till förbundsstyrelsen. Men beslutet skulle följas av en skriftlig motivering enligt §10.

Detta kunde fungera under 1960-80-talen då samma personer innehade många befattningar i både förbundets ledning och i medaljkommittén och filatelins ledning utövades under tämligen patriarkaliska former.

Just frågan om det slutgiltiga ansvaret för vem som skulle tilldelas förbundets högsta utmärkelse kom att leda till en översyn av reglementet 1987. Reglementet hade då gällt i oförändrat skick i över 25 år. Under åren 1985-1988 i kölvattnet efter världsutställningen Stockholmia 86 diskuterade medaljkommittén och föreslog också ett antal kandidater som förbundsstyrelsen inte ansåg sig kunna acceptera. Efter diskussioner kunde man till slut enas om medaljörer under perioden.

Under de förda diskussionerna hade styrelsen fått klart för sig att den måste flytta beslutet om utdelning av medaljen från kommittén till förbundsstyrelsen. Kommittén skulle få göra alla förberedelser och avlämna skriftligt motiverade förslag. Förbundsstyrelsen skulle besluta. Förslag som kommit in till kommittén och vad kommittén diskuterat kunde fortfarande vara konfidentiellt.

Förbundsstyrelsen behöll sin förslagsrätt och tog nu också hand om beslutanderätten. I det nya reglementet inskrevs meningen "Kommittén ska därefter överlämna namnförslagen till förbundsstyrelsen som slutligen fastställer mottagare av Strandell-medaljen". I övrigt infördes mycket små formella ändringar och språkbruket moderniserades. Sedan 1988 har stadgarna inte ändrats.

Medaljen

Donatorerna var mycket kvalitetsmedvetna och flera av dem var konstintresserade. Förbundets högsta utmärkelse borde vara vacker och även konstnärligt värdefull. Man vände sig därför till den erkände skulptören och medaljgravören Axel Wallenberg och begärde in hans förslag. Axel Wallenberg var född 1898 och hann se inte mindre än 31 Strandellmedaljer delas ut innan han 97 år gammal avled 1995. Han var född i Nässjö. När Wallenberg utförde medaljen 1960 var han således 62 år gammal och tjänstgjorde som intendent vid Millesgården på Lidingö.

Allt sedan studierna på konstakademien på 1920-talet och tre decennier framåt var Axel Wallenberg lärjunge och assistent till Carl Milles. När Milles dog 1955 var det Wallenberg som fick slutföra skulpturerna och han kvarstod som intendent vid Millesgården till 1983.

Axel Wallenberg ansågs som en av medaljkonstens förnyare och hade gjort en lång rad av medaljer och plaketter till olika jubileer, kungligheter och högtidsdagar. Mest uppmärksammade är hans medaljer för expeditionen till Spetsbergen 1928 och till 100-årsminnet av Carl Milles födelse 1975. Av hans skulpturer är Birgittaskulpturen utanför klostret i Rom, Tre springande flickor utanför teatern i Helsingborg och den stora bronsringen med figurer, som omsluter fontänen på Vaksala torg i Uppsala, de mest beundrade.

Det är inte känt men högst sannolikt att Wallenberg träffade Strandell i samband med medaljarbetet. Strandell var då 84 år gammal och vistades i Stockholm. Medaljen utformade Wallenberg med 56 mm diameter och i relief med varierande tjocklek, 3-7 mm. Den slogs i kontrollerat silver hos Sporrongs i Stockholm. Wallenberg har själv i en intervju 1993 berättat om sina gamla förbindelser med Sporrongs. Det var på 1920- eller 30-talet. "Hörru Wallis, gå till Sporrong med min medaljmodell", sade Milles, och det inledde ett mer än femtioårigt samarbete mellan medaljfirman och porträttören Wallenberg.

Strandellmedaljens
åt- och frånsida i naturlig storlek.

Medaljens åtsida visar ett reliefporträtt i profil höger av Strandell i storlek 30x46 mm och text i höger båge NILS STRANDELL samt till vänster om huvudet signaturen AW. Frånsidan visar en högerhand med penna, naturligtvis symboliserande brevskrivandet - den mänskliga kommunikationen - och i båge längs periferin SVERIGES FILATELIST FÖRBUND. Textens bokstäver är på åtsidan 5 mm höga och på frånsidan 6 mm höga. På frånsidan står i halvbåge till höger Filatelistförbundets devis FILATELIA UNIT. Även frånsidan är signerad AW. Statliga kontrollstämplar är slagna vågrätt strax under handen. På kanten låter förbundet graverat in medaljörens namn och medaljens ordningsnummer.

Att välja ut medaljörer

Enligt reglementet utser förbundsstyrelsen tre personer att ingå i den så kallade "Strandellmedaljkommittén" för en period av tre år. Reglementet säger ingenting om dessa personers kvalifikationer. Men eftersom de utsedda skall kunna avgöra om kandidaterna fyller de mycket höga kraven när det gäller fem olika kriterier, har det blivit praxis att kommittémedlemmarna väljs bland äldre tidigare Strandellmedaljörer, som bedöms ha erforderlig erfarenhet.

När de första medaljerna skulle delas ut 1961 fanns ingen kommitté utsedd. Uppdraget att utse medaljörer gavs då till förbundets verkställande utskott, som bestod av Åke Odén, John Ahlström och James Berg. Medalj nr. 1 förärades naturligtvis Nils Strandell. Verkställande utskottet gav medalj nr. 2 till förbundsordföranden Herman Schultz-Steinheil och nr 3. till Georg Menzinsky, båda bland instiftarna.

Det var bråttom. Reglementet fastställdes av förbundsstyrelsen den 21 augusti 1961. Medaljerna skulle delas ut vid riksmötet i Göteborg den 11-12 november samma år. Det uppstod emellertid en incident eftersom Göteborgsföreningen den 28 oktober, bara två veckor före överlämnandet, skrev till verkställande utskottet och föreslog att den högt kvalificerade filatelisten men mycket svårt sjuke Einar Wockatz skulle tilldelas medaljen. Muntliga påtryckningar gjordes också hos ledande personer i Stockholm. Enighet kunde inte nås i förbundsledningen och Wockatz togs inte med i verkställande utskottets beslut, som tillkännagavs den 1 november i Göteborg. Man hade ju redan bestämt sig för tre svenska filatelist. Reglementet sade "som regel endast en svensk filatelist varje år".

Einar Wockatz avled bara en vecka efter riksmötet. Den kände filatelisten och samlarvännen i Göteborg Erik Helmers skrev en nekrolog för *Svensk Filatelistisk Tidskrift*, SFT, som han avslutade med: "I djup beundran för och uppskattning av Einar Wockatz stort artade forskargärning inom svensk filateli

gjorde Sveriges Filatelistförening i Göteborg för kort tid sedan motiverad framställning om, att den nyinstiftade höga filatelistiska utmärkelsen Strandellmedaljen måtte tilldelas Wockatz. Icke heller denna hedersbevisning blev han delaktig utav i livstiden.”

Förbundsledningen ansåg meningarna kritiska och polemiska. De borde inte ingå i en nekrolog. När Helmers vägrade att stryka meningarna refuserades nekrologen. En ny beställdes från Schultz-Steinheil, som enligt Helmers åsikt ”i vissa delar och uttryck byggt på Helmers manus”. Den nya nekrologen infördes i *SFT*. I brev till Helmers i mars 1962 tog dåvarande redaktören för *SFT*, Sven Åkerstedt, ensam på sig skulden för det inträffade och täckte därmed upp den övriga förbundsledningens valhanta hantering av affären. Naturligtvis väckte denna historia ont blod i Göteborg.

Enligt reglementet ska kommittén arbeta med förslag som sänts in av de tre kategorierna förslagsställare enligt § 4. Georg Menzinsky hade ju också som tidigare nämnts utarbetat ett förslag till kandidatblankett enligt engelskt mönster.

Så fungerar det emellertid inte i praktiken. Antalet inkomna förslag är ytterst få. Styrelsen, som numera också fattar det slutgiltiga beslutet, utnyttjar formellt aldrig sin beslutsrätt. Från föreningarna finns genom åren det ovan återgivna tidiga Göteborgsförslaget och ytterligare ett par förslag. Förslag från tidigare Strandellmedaljörer förekommer informellt och sporadiskt.

I praktiken sker utväljandet genom att kommittén vid sina årliga sammanträden systematiskt går igenom en av kommittén själv framtagen kandidatlista. Kandidaternas filatelistiska utveckling i förhållande till kriterierna följs upp och diskuteras. Eventuellt inkomna förslag arbetas in i kandidatlistan och kandidaterna prioriteras. Någon väl kvalificerad person kan få vänta på belöningen eftersom han sitter i förbundsstyrelsen, som har beslutanderätten. Kommittén vill inte att han skall vara med och besluta om eller känna till sin egen höga belöning.

Att någon kan försättas i den situationen är ju en följd av reglementsändringen

1988 som något berörts tidigare. Efter Stockholm 86 hade medaljkommittén beslutat att belöna bland andra Postens högsta chef. Förbundsledningen ansåg att det var en helt felaktig användning av Strandellmedaljen. Kommittén drog då tillbaka ett par namnförslag och en förlikning uppnåddes. Förbundsstyrelsen skrev emellertid snabbt om reglementet, tog till sig beslutanderätten och tillsatte en ny medaljkommitté.

Med undantag av de nämnda incidenterna 1961 och 1988 har arbetet med att välja ut och föreslå kandidater varit odramatiskt och resultatet har i regel mottagits positivt.

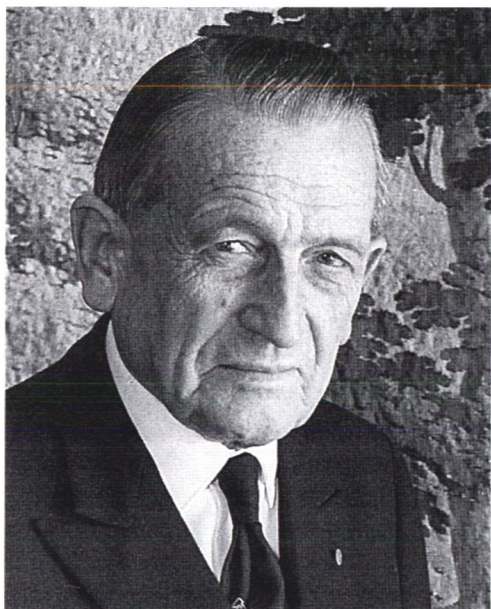
Kommitténs sammansättning

Genast efter den första utdelningen 1961 tillsatte förbundsstyrelsen den första kommittén. I den ingick Herbert Dieden som ordförande samt Georg Menzinsky och Herman Schultz-Steinheil. Kommittén arbetade med oförändrad sammansättning under 12 år fram till 1974 och delade ut 13 medaljer under sin mandatperiod.

Perioden 1974-1985 ingick Curt Haij, George B. Lindberg och Herman Schultz-Steinheil i kommittén med Haij som ordförande. Schultz-Steinheil avled 1976 och ersattes av Gunnar Sandberg, som blivit Strandellmedaljör 1977. Kommittén var mycket restriktiv och delade under de 12 åren bara ut fyra medaljer. 1986 tog George B. Lindberg över kommittén tillsammans med Gunnar Sandberg och Gösta Hedbom och de delade ut fem medaljer fram till 1988.

Med det nya reglementet 1988 kom också en ny medaljkommitté från 1989. Förbundsstyrelsen utsåg Sten Christensen, Karl-Erik Stenberg och som ordförande Börje Wallberg. Christensen och Stenberg avled under perioden och ersattes med Bo Erik Stavenow (1991-1999), Gunnar Dahlvig (1998-) och Jan Billgren (2000-). Sedan 1989 har denna kommitté lämnat förslag på 11 Strandellmedaljörer, som alla fastställts av förbundsstyrelsen.

Enligt reglementet utser kommittén själv ordförande och sekreterare. Förbundsstyrelsen har emellertid vid flera tillfällen i sina

De fyra hittillsvarande ordförandena i Strandellmedaljkommittén:
Herbert Dieden (1961-1974) Curt Haij (1974-1985)
George B. Lindberg (1985-1989) Börje Wallberg (1989-)

protokoll vid tillsättande av kommittén också angivit ordförande. Om man verkligen tillsatt ordförande eller bara bekräftat kommitténs interna val går ej att verifiera.

Strandellmedaljörerna

Utdelade medaljer framgår av bredvidstående tabell, som anger medaljens nummer, året när den delades ut, medaljörens namn, födelse- och dödsår samt när och var medaljören presenterats i *SFT*.

Med de krav som ställs kan kommittén inte föreslå kandidater varje år. Under de 41 år som redovisas här (1961-2001) har medaljer delats ut under 26 år. Under 15 år har således kommittén inte funnit någon kvalificerad kandidat och därför inte föreslagit någon utdelning. Reglementets bestämmelser om vanligtvis endast en svensk och möjligen en utländsk medaljör per år har i huvudsak följts genom åren. Endast vid tre tillfällen har mer än en svensk belönats samma år.

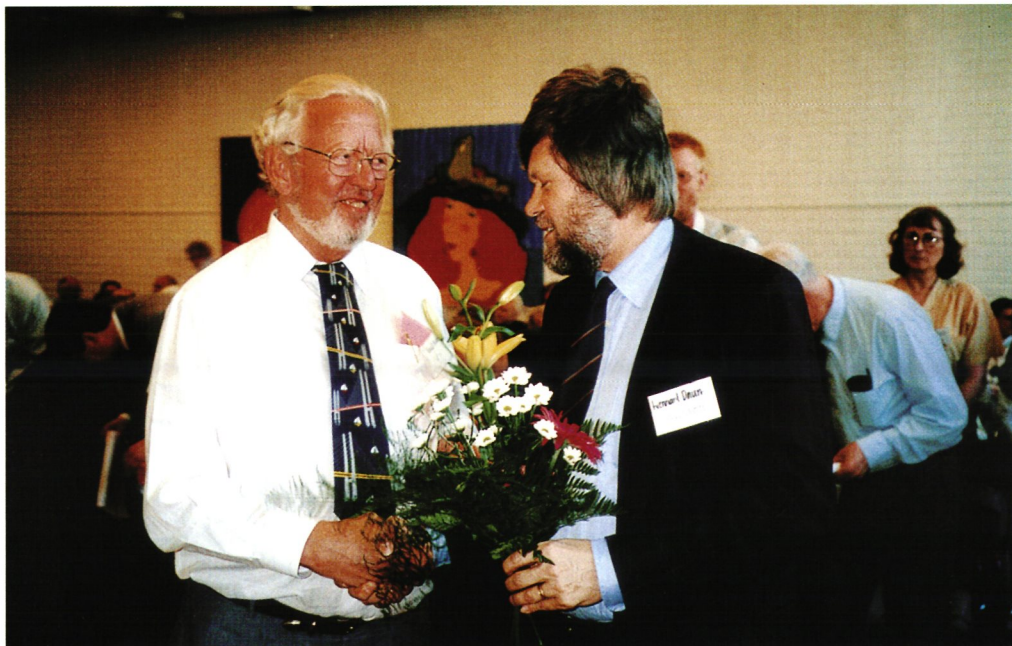
När det gäller att belöna utländska filatelister har kommittén varit försiktig. Endast åtta utlänningar har medaljerats. Hälft

ten är nordbor, tre från Danmark och en från Finland. Man kan göra den iakttagelsen att när Herbert Dieden och Georg Menzinsky, som hade livliga internationella förbindelser, ledde arbetet i kommittén belönades ledande internationella, främst engelska filatelister som Sir John Wilson och Bob Holmes. Det var säkert en del i ett medvetet arbete att göra Strandellmedaljen känd och ge den hög status även internationellt.

Efter 1985 har endast nordbor medaljerats med undantag av amerikanen Lauson H. Stone 1990, som hade mycket nära relationer till Sverige och ledande svenska filatelister. Han visade också upp bland de bästa Sverigesamlingar som ihopbragts.

Med de krav som ställs är det naturligt att det är äldre personer som medaljeras. Medelåldern vid medaljeringstillfället ligger strax över 69 år. Den äldste belönade är Nils Westberg, som var 89 år när han fick medaljen 1962, tätt följd av dansken Tage Buntzen som var 88 år vid belönningstillfället 1986. Sex medaljörer, en sjättedel, hade passerat

Knud Mohr, president i Fédération Internationale de Philatélie (FIP), tilldelades Strandellmedaljen år 2000. Utdelare var Sveriges Filatelist-Förbunds ordförande, Lennart Daun.

Utdelade Strandellmedaljer 1961-2001

Nr	År	Medaljör	Levnadsår	SFT år, nr., sid.
1	1961	Nils Strandell	(1876-1963)	61:8:321
2		Herman Schultz-Steinheil	(1895-1976)	61:10:446
3		Georg Menzinsky	(1907-1981)	61:10:446
4	1962	Nils Westberg	(1873-1967)	62:9:370
5	1963	Hugo Sjöberg	(1885-1971)	63:10:453
6		Sir John Wilson, UK	(1898-1975)	63:10:453
7	1964	Sven Åkerstedt	(1905-1977)	64:10:493
8	1965	Per Sjöman	(1905-1974)	65:10:500
9	1966	Curt Haij	(1906-1990)	66:10:619
10	1967	Olle Cronsjö	(1899-1972)	67:10:747
11		George B. Lindberg	(1907-1996)	67:10:747
12		Henry Robert Holmes, UK	(1897-1989)	67:10:747
13	1969	Sigurd Ringström	(1908-1992)	69:9:680
14	1970	Sten Christensen	(1913-1991)	70:9:744
15	1971	Mario Diena, Italien	(1891-1971)	71:9:579
16	1972	Lennart Angerfors	(1925-)	72:9:539,638
17	1974	Karl-Erik Stenberg	(1915-1997)	74:4:205
18	1977	Gunnar Sandberg	(1905-1990)	77:5:309
19	1980	Gösta Hedbom	(1904-)	80:4:189
20	1985	Franz Obermüller	(1906-1985)	86:4:296
21	1986	Tage Buntzen, Danmark	(1898-1997)	86:4:296
22		Elmar Ojaste	(1920-)	86:4:296
23	1987	Börje Wallberg	(1923-)	87:4:326
24		Donnar A. Dromberg, Finland	(1908-1992)	87:4:326
25	1988	Bo Erik Stavenow	(1916-)	88:4:278
26	1990	Hugo Josefsson	(1927-)	90:9:536
27		Lauson H. Stone, USA	(1904-1999)	90:9:536
28	1991	Karl Borin	(1921-)	91:4:205
29	1992	Erland Brand	(1922-)	92:4:215
30	1993	Börge Lundh, Danmark	(1913-1999)	93:2:153
31	1995	Erik Lindgren	(1925-)	95:10:673
32	1996	Gunnar Dahlvig	(1929-)	96:5:301
33	1998	Gustaf Johansson	(1916-)	98:4:236
34		Jan Billgren	(1936-)	98:4:236
35	2000	Bertil I. Larsson	(1931-)	00:5:275
36		Knud Mohr, Danmark	(1935-)	00:5:272

Åren 1968, 1973, 1975-76, 1978-79, 1981-84, 1989, 1994, 1997, 1999 och 2001 utdelades inga Strandellmedaljer.

de 80 åren när de blev belönade. Överlägset yngst av alla medaljörer var Lennart Angerfors i Göteborg, en av den svenska motivfilatelins store, som bara var 47 år när han medaljerades 1972. Det var ett modigt val av kommittén för nästan 30 år sedan! Nästan lika överlägset näst yngst var Georg Menzinsky, en av instiftarna, när han 54 år gammal fick ta emot medalj nr. 3 1961.

Tyvärr har ännu ingen kvinna blivit Strandellmedaljör.

Själva utdelningen skall enligt reglementet ske under högtidliga former, helst på förbundets riksmöte. Sedan motiveringen lästs upp av i regel medaljkommitténs ordförande lämnas medaljen över av förbundsordföranden. Detta har inte alltid gått att ordna av olika skäl. Medalj nr. 1 överlämnades av förbundsordföranden Schultz-Steinheil till Nils Strandell i Stockholm vid Stockholmsföreningens 75-årsjubileum. Strandell som då var 85 år, kunde inte åka till riksmötet i Göteborg. Medaljerna nr. 2 och 3 kunde ju inte överlämnas av förbundsordföranden eftersom han var en av medaljörerna. Medaljerna överlämnades av ambassadören Wilhelm Winther, som var filatelist och ordförande för Postmusei Vänner.

Är målet nått?

Inledningsvis återgav jag vad Herbert Dieden sade i Göteborg 1961 om syftet med Strandellmedaljen. Utan tvekan har den blivit ett vackert, värdefullt och respekterat medel för filatelistförbundet att belöna framstående filatelistisk verksamhet. Den högklassiga konstnärliga utformningen ger den ett särskilt värde. Den är t.o.m. ett eftertraktat och sällsynt samlarobjekt.

Genom en restriktiv, omsorgsfull utdelning – bara 36 medaljer på 41 år – har man nått den sällsynthetsgrad som Dieden angav som "RRR". De 14 idag levande Strandellmedaljörerna, bland dem filatelins världspresident Knud Mohr, Danmark, som ende utlänning, kan känna glädje över sina belöningar.

Internationellt har nog Strandellmedaljen ännu inte fått den plats som Dieden ville att den skulle få. Det är en utmaning för kommittén att allmänt bedöma utländska kandidater och inte ta hänsyn till personliga relationer. Strävan efter att kandidaterna skall ha en knytning till svensk eller nordisk filateli gör också att kommittén är restriktiv. Det är väl också idag tveksamt om Sverige skall eftersträva att ha en belöning med högsta internationella status.

Förlagan till Strandellmedaljen utformades i brons av konstnären Axel Wallenberg (1898-1995).
Förlagan mäter 29 cm i diameter.

